

Pirlaxbladet

Valokuituverkoston suunnittelu etenee

Epoon, Piirlahden ja Åbyn kylissä suunnitellaan nyt liittymää 40 talouteen. Tämän vuoden puolella otetaan vielä vastaan uusia halukkaita. Tammikuussa jätetään Elykeskuseen tukianomus, jolloin rakennettava verkosto tulee kattamaan ainoastaan siihen mennessä ilmoittautuneet.

Olemme saaneet Soneran mukaan jakamaan runkokaapelien asennuskustannuksia. He siirtävät oman syöttökaapelinsa tolpista yhteiseen maakaivantoon, joka kulkee asfalttieläpitä pitkin 7 km matkalla Epoontie 385:sta Gäddragintie 295:een. Maakaapelien auraus ja kaivaminen kalliokohdissa on kallista, kun kaapeleita joudutaan suojaamaan matalan peittosyvyyden johdosta. Uskomme, että kustannukset näin jaettuna mahdollistavat sen, että liittymismaksumme edelleen säilyy 2000 € paikkeilla vaikka asennamme runkokaapelit maahan. Alun perin

suunnittelime laittavamme runkokaapelit tolppiin.

SILMUN rahoittama suunnittelu jatkuu Relacomin, Soneran ja Destian kanssa. Tarkempi kustannusarvio kaivamiskustannuksista saadaan loppuvuonna, kun suunnittelu on valmiina ja pyydämme virallisista tarjouksista työstä. Lähtökohtana on, että kaikki muut kaapelit paitsi asfalttieläpitä runkokaapeli ja Nybackan alueen viemärikaivannonsa asennettavat kaapelit asennetaan sähkötolppiin. Yksityiskohtainen liittymäkaapelin suunnittelu tapahtuu vasta kun tukipäätös on saatu Elykeskukselta ja lopulliset urakkasopimukset tehdään ensi keväänä. Viimeisen 100 metrin asennustavasta voi tilaaja silloin vapaasti päättää, sillä hän maksaa kustannukset itse ja saa kotitalousvähennyksen kautta korvauksen työstä.

ARNE SALO

Vi planerar ett nätverk som kopplas till 40 hushåll i Ebbo, Pirlax och Åby. Vi beaktar ännu alla intresserade som anmäler sig före årsskiftet. Vi lämnar in stödansökan till NTM-centralen inom januari och nätets byggs endast till dem som har anmält sitt intresse vid den tidpunkten.

Vi har lyckats få Sonera med och dela på grävningskostnaderna. Sonera flyttar sin stamkabel från stolparna ner i marken i vår gemensamma fära på en 7 km sträcka från Ebbovägen 385 till Gäddragsvägen 295.

Det kostar mycket att lägga en kabel i bergstrakter där kabeln måste skyddas på grund av att de ligger så grunt. Tack vare delade kostnader med Sonera tror vi att anslutningsavgiften fortfarande kan hållas vid 2000 euro trots att vi lägger stamkabeln i jorden och inte uppe i stolpar som vi först hade planerat.

ARNE SALO

Planeringen av fibernätet går stadigt framåt

Pirlaxbladet

Årgång 6. vuosikerta - Nro. 2 - December/Joulukuu 2015 - www.piirlahti.fi

MUISTAKAA MAKSAA VUODEN 2015 JÄSENMAKSU!
KOM IHÅG ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN FÖR 2015!

TILSIIRTO. GIRERING Allekirjoitus Underskrift	IBAN FI11 1124 3000 2089 60	BIC
Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	Piirlahden kyläyhdistys ry. Pirlax byaförening rf.	Jäsenmaksu 2015
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	6 euro/henkilö 12 euroa/perhe	Viltenumerot Ref. nr 5005
Tiliiltä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Intervju med Mats Kjellberg

Jag föddes på Annala gård i Helsingfors, där mina föräldrar hyrde inspektorns hus. Minna föräldrar jobbade i Arabias fabrik några hundra meter bort, min mormor hade hand om mig under dagarna. Efter det bodde jag i närheten av fabriken ända tills jag gifte mig, under en till period också på Annala. Det här nämner jag eftersom man levde som på landet där. På Annala fanns kor, hästar och höns. På gården tröskades såd under höstarna och pappa hade en tobaksodling. Gårdsplansen var full av barn och det fanns en skog att leka i.

Mamma kom till Finland från Österrike 1924. Där var det hungersnöd och hög arbetslöshet efter första världskriget. Hon hade lyckats gå en utmärkt utbildning till keramiker i Graz och fick därför jobb på Arabias fabrik då hon var 19 år gammal, som den första keramikern någonsin. Min gudfar Kurt Ekholm var en viktig person som organisatör för Arabias konstkeramik och grunda på 1930-talet den egentliga konstavdelningen där många av de stora finska namnen under keramikens guldålder jobbade.

Pappa föddes i Vasa, studerade i Tyskland och började sedan jobba som ansvarig ingenjör för bränngnarna på Arabia. Så småningom ändrades hans arbetsuppgifter och han jobbade med kostnadsräkylar. Han flyttades alltså från teknik till ekonomi.

Jag gissar att han fanns i bakgrundens då min mamma fick avdelningen för risporslin att göra positivt resultat. Mamma ansåg att orsaken till resultatet var de noggranna medelålders kvinnorna på avdelningen. Pappa var helt trespråkig och pratade dessutom lite tvångsryska, som han lärt sig i skolan. Båda mina föräldrar studerade engelska och italienska när de blev pensionerade.

Under kriget bodde min bror och jag dels i Kajanaland hos min tant och dels, under två repiser, i Sverige. Kajana minns jag som en av min barndoms lyckligaste platser. Där finns fantastiska skidomgivningar och min tant var alltid hemma och skötte om (och höll ordning på) oss barn.

Efter folkskolan ville mina föräldrar att jag skulle gå Normallyceet på Bangatan. Jag blev antagen via ett antagningsprov. Jag vantrivdes i skolan och ville hellre vara ute i naturen. Till sammans med min granne, som gick i samma klass som jag, gjorde vi utfärder till fägelparadiset kring Gammelstadsfjärden och längs Vanda å. Där fanns också fina skidmöjligheter.

Senare kom våra utfärder att sträcka sig så långt som till det bemannade Porkkala i väst och till Ruskis i Borgå i öst. Vi tittade på fåglar och fångade insekter. Det var livet! Jag tog slut var en lättnad. Jag sökte till medicinvetenskapliga, fastän jag ursprungligen haft andra planer. Till sammans med min blivande fru hade vi bestämt oss för att förbättra världen och jobba som Finska Missionssällskapets läkare i Afrika. Vi kom på andra tankar efter några år, men då blev det inte längre av att byta bana. Strömmen drog mig med sig.

Mitt första vikariat som läkare var sommaren 1960 på Borgå sjukhus (Sjukhusens i Borgå kommunalförbund). På hösten 1961 avbröt jag studierna för några år och blev kvar i Borgå som den legendariska läkaren Rolf Gullichsens assistent. Det var den femte läkarjänsten på sjukhuset. Det här var en unik tid med tanke på hur mycket jag lärde mig om läkaryrket.

Jag blev färdig läkare 1964. De två specialområden som jag hantade i början av studierna var

kirurgi och anestesi. Trots det började jag som assistent till en kirurg och fortsatte som anestesiläkare hela mitt arbetsliv. Det kan avslöja något om mitt lite dimmiga sätt att tänka, jag vet inte.

Jag flyttade till Hyks 1966 för att specialisera mig och där blev jag kvar över tio år. På Mejlands sjukhus lärde jag mig tekniska färdigheter och av professor Tapani Tammisto att tänka vetenskapligt och att forska osjälvskt.

Efter att ha haft kortare vikariat på många sjukhus i Finland kände jag att jag hade fått en stabil grund i mitt yrke. Jag kom tillbaka till Borgå 1980 när man grundade en avdelningsläkartjänst till operationsavdelningen. Patienterna och kollegerna gav mig styrka, den politiskt valda sjukhusnämnden orsakade mest gråa hårstrån. Jag var glad då min pensionering befriade mig från byråkratin och andra gissel som jag inte anser höra till en läkarens jobb.

Med tanke på hur min egen världsbild utvecklade sig vad de tre månader jag tillbringade i Jemen 1971 som läkare för Röda korset avgörande. Jag lärde mig att se på livet ur en annan synvinkel. Arabernas sätt att leva avvek mycket från industrielandernas kamp om högre levnadsstandard. Fastän det såg ut att som om de släntrade genom livet utan mål fanns mycket i levnadssättet som är värt eftertanke. Speciellt minns jag hur en shejk i regionen Harad svärade då vi frågade hur vi kan hjälpa hans folk. "Hämta inte hit läkare och mediciner. Gräv inte ens några brunnar så att vi får rent vatten. Hämta hit förståelse, så att mitt folk kan leva vidare i framtiden."

I den tid av kvartalsekonomi vi lever borde man hänga upp de orden på varje chefs vägg. Jag träffade min hustru, naturligtvis på jobbet, och vi gif-

te oss 1979. Till Pirlax flyttade vi 1985. Vi ville låta våra söner växa upp i en miljö där de kan klättra i träd, uppleva äventyr i skogen, meta och syssa med allt sådant som pojkar ska syssla med, också en del förbudna

kon koulutuksen Grazissa ja synnyin Helsingissä Annalan kertanossa, jossa vanhempani olivat vuokralla pehtorin talossa. Vanhempani käivät töissä Arabian tehtaalla muutaman sadan metrin päässä ja isoäitiini hoiti minua päävisin. Tämän jälkeen asuin avioitumiseni saakka aina tehtaan lähis-

rajalle ja idässä Porvoon Rusikselle. Seurasimme lintuja ja pyydystimme hyönteisiä. Se oli elämää!

Koulun päättyminen oli hel-

potus. Hän läketieteeseen,

vaikka olin alunperin ajatellut

muuta. Tulevan ensimmäisen

vaimoni kanssa olimme pää-

yneet ajatukseen parantaa

maailmaa ja toimia Lähety-

seuran lääkäreinä Afrikassa.

Tulimme toisiin ajatuksiin mu-

utaman vuoden päästä, mutta

silloin en enää osannut vaihtaa

alaa. Virta vei mennenä.

Ensimmäinen lääkärisjaisu-

uteni oli kesällä 1960 Porvoon

sairaalassa (Sjukhusens i Borgå

kommunalförbund). Keskeyt-

tin syksyllä 1961 opintoni pa-

raksi vuodeksi ja jain Porvoon

legendaarisen kirurgin tri

Rolf Gullichsenin apupojaksi.

Se oli sairaalan viides lääkärin-

virka. Tämä oli lääkärin työn

ymmärtämisen ja käytännön

oppimisen kannalta ainutlaatuista aikaa. Valmistuin sitten

lääkäriksi 1964. Kaksi erikois-

alaa, joita opintojen alussa in-

hosin, olivat kirurgia ja aneste-

siologia. Mutta kuitenkin aloit-

tiin kirurgin apulaisena ja jat-

koin anestesiologina työlä-

mäni loppuun. Saattaa kertoa

jotain hämärästä ajatusmaail-

mastani, tiedä hänä.

Sirryin erikoistumaan Hyksi-

in 1966 ja niitä klinikointa pal-

velin toistakymmentä vuotta.

Meilahden sairaalan aika opetti

tekniisiä taitoja ja professori

Tapani Tammisto tieteellistä

ajatteluja ja pyyteetontä tutki-

mustoimintaa. Toimiessani ly-

hytaikaisena sijaisena monessa

sairaalassa ympäri Suomen

tunsin saaneeni erinomaisen

pohjan työhöni. Porvooseen

palasin 1980, kun tänne per-

rustettiin osastonlääkärin vir-

ka leikkausosastolle. Potilaat

ja työtoverit olivat kannustava

voima, poliittisesti vaalitusta

sairaalaautakunta taas aiheutti

harmaita huksia. Onneski elä-

saker. Med tanke på jour låg huset aningen långt från sjukhuset, men anars verkade det perfekt för oss.

Vi blev hjärtligt mottagna i byns gemenskap. Speciellt Toti med sin barska humor fick oss genast att känna oss välkomna. Byälsten Harry och Vera kom med bröd och salt och ett stort kärle med honung från sin egen bigård. Jag har berättat för människor att det bästa med värst hus är våra grannar. Man får alltid hjälp, även då man inte ber om den. Det är trevligt för en snabbt åldrande gubbe att leva sina pensionärsdagar här.

Han är en unik tid med tanke på hur mycket jag lärde mig om läkaryrket.

Jag har träffat min hustru, naturligtvis på jobbet, och vi gif-

Haastattelussa Mats Kjellberg

tollä myös Annalassa toisen kerran. Tämän mainitsen sen vuoksi, että siellä asuttiin kuin maalla. Annalan kertanossa oli lehmiä, hevosia, kanoja ym. Pihassa puitiin vilja syksyisin ja isällä oli laaja tupakkaviljelmä. Lapsia oli piha täynnä ja metsää missä leikkiä.

Äiti tuli 1924 elintasopakolaisena Itävallasta, jossa ensimmäisen maailmasodan jälkeen oli työttömyyttä ja nälänhätä. Hän oli onnistunut saamaan erinomaisen keraami-

kon koulutuksen Grazissa ja synnyin Helsingissä Annalan kertanossa, jossa vanhempani olivat vuokralla pehtorin talossa. Vanhempani käivät töissä Arabian tehtaalla muutaman sadan metrin päässä ja isoäitiini hoiti minua päävisin. Tämän jälkeen asuin avioitumiseni saakka aina tehtaan lähis-

rajalle ja idässä Porvoon Rusikselle. Seurasimme lintuja ja pyydystimme hyönteisiä. Se oli elämää!

Koulun päättyminen oli hel-

potus. Hän läketieteeseen,

vaikka olin alunperin ajatellut

muuta. Tulevan ensimmäisen

vaimoni kanssa olimme pää-

yneet ajatukseen parantaa

maailmaa ja toimia Lähety-

seuran lääkäreinä Afrikassa.

Tulimme toisiin ajatuksiin mu-

utaman vuoden päästä, mutta

silloin en enää osannut vaihtaa

alaa. Virta vei mennenä.

Ensimmäinen lääkärisjaisu-

uteni oli kesällä 1960 Porvoon

sairaalassa (Sjukhusens i Borgå

kommunalförbund). Keskeyt-

tin syksyllä 1961 opintoni pa-

raksi vuodeksi ja jain Porvoon

legendaarisen kirurgin tri

Rolf Gullichsenin apupojaksi.

Se oli sairaalan viides lääkärin-

virka. Tämä oli lääkärin työn

ymmärtämisen ja käytännön

oppimisen kannalta ainutlaatuista aikaa. Valmistuin sitten

lääkäriksi 1964. Kaksi erikois-

alaa, joita opintojen alussa in-

hosin, olivat kirurgia ja aneste-

siologia. Mutta kuitenkin aloit-

tiin kirurgin apulaisena ja jat-

koin anestesiologina työlä-

mäni loppuun. Saattaa kertoa

jotain hämärästä ajatusmaail-

mastani, tiedä hänä.

Sirryin erikoistumaan Hyksi-

in 1966 ja niitä klinikointa pal-

velin toistakymmentä vuotta.

Meilahden sairaalan aika opetti

tekniisiä taitoja ja professori

Tapani Tammisto tieteellistä

ajatteluja ja pyyteetontä tutki-

mustoimintaa. Toimiessani ly-

hytaikaisena sijaisena monessa

sairaalassa ympäri Suomen

tunsin saaneeni erinomaisen